

[En tiedä välillä mikä ahdistaa](#)

Kaikki oli hyvin vielä vuosi sitten. Mulla oli paljon kavereita ja parhaita ystäviä. Ei ne kaverit ole minnekään hävinneet, mutta 2016 vuoden vaihteessa kun olin vitosella, niin muutin äitini kanssa 4h ajomatkan päähän kotikaupungistani, jossa isäni asuu. Muutimme, koska äitin miesystävä asui eri paikkakunnalla. Joo ei siinä mitään, olin innoissani. Tutustuin meidän luokkalaisiin kolmeen tyttöön, jotka olivat mun tyylisiä. Oltiin aina neljästään.

Sitten meille tuli koko ajan riitoja. Ja siinä vaiheessa mulla oli jo tosi ikävä mun vanhoja kavereita ja isää. Kinusin joka päivä saanko muuttaa, mutta se ei ollut mahdollista. Keväällä 2016 isäni joutui sydänleikkaukseen, joka ei mennyt ihan nappiin. Joten joutui uudestaan, mutta kaikki on nyt hyvin.

Sitten vain yhtäkkiä mulla oli pari pintanaarmua mun ranteessa. Mua ahdisti ja välillä en ees tiennyt mikä ahdisti mutta ahdisti kumminkin. Sitten siinä meidän kaveriporukassa tuli iso riita. Oltiin ihan toukokuun lopussa rannalla nelistään. Minä ja toinen kaverini emme uineet, mutta toiset uivat. Menimme ostamaan kiskalta jäätelöt, kun he uivat. He suuttuivat ja lähtivät pois. Sain tietää, että toinen ystäväni oli myös viillellyt omista syistään.

Seuraavana päivänä koulussa toinen heistä, joka oli suuttunut meille kertoi että olen viillellyt, polttanut tupakkaa ja juonut energijuomia. Kerroin ne luottamuksella, mutta ei mua se energijuomajuttu haitannut, kun se ei ollut salaisuus. Jäin kiinni äitille viiltelystä kun se näki arpia. Luulin, että se olisi ollut pahempaa, mutta ei ollut. Olin aika onnellinen että enää ei tarvinnut käyttää 24/7 pitkähihaista.

Kesällä olin koko kesän kotikaupungissani ja hengasin kavereitten kanssa. Sitten luulin, että saan muuttaa takaisin sinne, mutta en saanutkaan ja suutuin vanhemmileni.

Unohdin kertoa, että ne kaverit antoivat anteeksi sille kolmannelle, mutta eivät mulle, koska kuulemma sabotoin hänet.

Kesällä oli superkivaa ja pian oli jo aika lähteä kotiin. Olin sopinut kavereitten kanssa. Koulut alkoi ja kutonen alkoi. Olin pari viikkoa välkillä yksin. Ja viiltelen vieläkin, äitini on tietoinen siitä. Nyt olen heidän paras kaveri, mutta en silti luota heihin 100%. En vain pysty. Olen alkanut viillellä syvempiä.

Viiltely tekee paremman mielen, kun on paha olla. Ja siitä ei pääse eroon. Mua ahdistaa melkeinpä joka päivä.

Tästä tuli tosi sekava ja kirjoitin tän, jos joku samaistuu.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2016/en-tieda-valilla-mika-ahdistaa>